

Tipus i anècdotes

Rememora:
Ferran
SALAMERO

«En MARIANET»

«En Marianet» ens porta un seguit de records orfeònics dels que formen època. «La Publicitat», del dimecres, 26 de març del 1930, deia: «**PROMETATGE.** - Pel mestre Marian Bataller i Llonch, compositor i director de l'Orfeó Granollerí, ha estat demanada la mà de la senyoreta Angela Font i Barbany, filla de l'industrial del mateix cognom. L'enhorabona.»

Un any, per la Festa Major, concretament el 6 de setembre del 1914, l'Orfeó Català havia d'actuar a Granollers i, com que estava promocionat pel Casino, s'havia pensat que fos a l'envelat. El mestre Lluís Millet va considerar que no respondria bé i, l'alcalde Josep Tardà va procurar que el concert es donés al Mundial Cine, amb bona acústica i comoditat pels oients.

L'ORFEÓ CATALÀ VA ESPERONAR LA NAIXENÇA DEL GRANOLLERÍ

Pel mig del carrer de La Palma, amb un xàfec imponent, la massa coral de l'Orfeó Català, arribats en tren per l'estació de França, va dirigir-se al Mundial Cine; amb els vestits blancs de les noies bruts pel fang del carrer. De resultes d'aquest concert, l'any se-

güent —el 1915— va néixer l'Orfeó Granollerí, dirigint-lo el mestre Martí Llobet. Diguem que abans, per allà l'any 1910, va haver-hi l'Orfeó Esplet Granollerí.

—Per la Candelera de l'any 1918, mentre cantaven 'Jo marxo... jo marxo...' de la «Marxa dels Traginers», anaven marxant de debò de La Unió Liberal enduent-se'n cada ú la seva carpeta de partícels. Això és el que varen explicar-me ja fa molt temps.

D'aquella feta, va haver-hi dos orfeons: l'Orfeó Granollerí —pròpiament dit— nom registrat oficialment gràcies a la cèdula personal de Llätzer Adiego, dirigit per Martí Llobet, i l'Orfeó Granollerí de La Unió Liberal —que va fer tard per pocs minuts— tenint per director a Aureli Font que van anar a cercar a Papiol.

«EN MARIANET» BATALLER, MESTRE-DIRECTOR DE L'ORFEÓ

Músic de La Catalònia, Marian Bataller, al traslladar-se a Barcelona Martí Llobet, entrà de director a l'Orfeó Granollerí —al carrer del Pont— l'any 1927; més tard es va veure ajudat per Felicià Maresma. Dotat de pacient temperament, es sentia identificat amb els orfeonistes: el fet de que l'Andreu Fuster fes una lletra per Caramelles o que en Salamero escrivís una ignocentada... «en Marianet» sempre estava a punt per «posar-hi solfa». «En Marianet» era l'autor de l'Himne de l'Orfeó, de «Els Gegants de Reus», «Desengany»...

—Noi! Estigues quiet; mira que et clavaré un bolet! Però... el bolet mai era «clavat».

Algunes figures musicals —dos dels germans Rovira, i en Pineda, per exemple— sortiren de l'Orfeó Granollerí. També destacaren Josep Cot, Montserrat Serra, l'Oliveras i, tants i tants d'altres.

«En Marianet» que, d'acord amb el contracte, a més del corresponent sou tenia dret a pis, va ser-li facilitat quan es va casar. Va aguantar fins que l'Orfeó va plegar, quan estava domiciliat a la plaça de la Corona.

L'Orfeó Granollerí sita la direcció d'«en Marianet», va deixar una bona estela, a diferents indrets de Catalunya en les seves excursions anuals. Va morir l'any 1948.

MENORCA

Viene de la pàg. 12

teriores de una casa cualquiera. Y un puerto natural de encanto. Extremadamente limpio todo.

REGRESO Y FIN

Al atardecer regresamos a casa. Y a las 9 celebramos la cena de «germanor» con su típico sorteo de la alegría. Transcurrieron dos horas muy agradables.

Al día siguiente, después del desayuno, tomamos el sol y nos bañamos en el mar y en la piscina. Preparamos las maletas. Comimos con un poco de nerviosismo y salimos hacia el aeropuerto. Nuestro vuelo no partió hasta bien pasadas las cinco. Volvimos a ver el mundo a nuestros pies. Todo parecía un juguete pintado de azul. Y a las 8 estábamos en Granollers. Todos nostálgicos y alegres a la vez. Todos cansados de unos

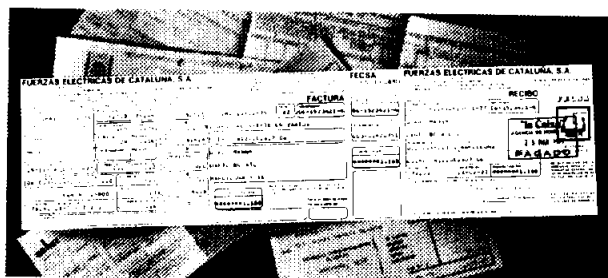
días vividos a contrareloj pero plenos del sabor fantástico de la sorpresa.

Así fue nuestra excursión. Así vimos la isla de la calma, del blanco y del azul. La isla de agua limpiísima, de los acantilados, cortados por las manos acuosas de los siglos. La isla codiciada por todos los que la conocieron, y tontamente dominada por los ingleses durante todo un siglo. Así vimos Mahón y Ciudadela, vigías de oriente y

de occidente. Las «taulas» de Talati de Dalt y de Trepicó, aras en que los primitivos se comunicaban con los dioses por medio de sus sacrificios. Así vimos la isla que toda es un beso de apasionado besar, como diría el poeta que glosábamos antes:

«Toda la isla es un canto que me convida a cantar; toda la isla es amor para mis ansias de amar».
I. B. Ortega

Ja se'n pot anar de vacances, sense que li treguin la llum.

Algun dia passarà el cobrador de la llum mentre vostè no és a casa i li deixarà un avís. A la seva tornada, es trobarà que li han tallat el subministrament elèctric.

Si vol estalviar-se que el sobtin tan desagradablement, domiciliï el seu rebut de la llum a la seva llibreta d'estalvi o al compte corrent de "la Caixa". Nosaltres pagarem per vostè, tant si està com no de vacances.

El mateix pot fer amb els rebuts del gas, de l'aigua, dels col·legis, amb les lletres dels mobles, dels electrodomèstics, dels llibres i amb els carnets del seu club de futbol i fins i tot el del seu partit polític.

Ja pot anar-se'n de vacances sense preocupar-se pels rebuts.

Si fa que paguem per vostè.

CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

"la Caixa"
de Catalunya i Balears